

Het graf is leeg

Bij Johannes 20:1-10

Het is zondagochtend. Een haan kraait. Petrus schrikt wakker. Hij knippert met zijn ogen. Hij heeft zo'n nare droom gehad. Hij droomde dat Jezus dood was. Wacht even ...

Ineens weet Petrus het weer. Het is helemaal geen droom. Het is echt waar.

Jezus is er niet meer. Jezus, van wie Petrus zoveel hield. De meester van wie hij zoveel geleerd heeft. Jezus, die zieke mensen beter kon maken. Die wonderen deed. Petrus wist dat Jezus de redder was die God beloofd had. De koning op wie alle mensen in Israël al zo lang wachtten.

Jezus is dood. Een paar dagen geleden hebben soldaten en andere mannen Hem gevangengenomen. Ze hebben Hem geslagen en Hem pijn gedaan. En toen hebben ze Hem aan een kruis vastgespijkerd. Het was vreselijk.

Petrus gaat op de rand van zijn bed zitten. Hij slaat zijn handen voor zijn ogen. Hij heeft zoveel gehuild de laatste dagen. En nu moet hij alweer huilen. Omdat het zo oneerlijk is. Jezus had niks verkeerd gedaan. Hij heeft alleen maar goede dingen gedaan. En nu is Hij er niet meer.

En Petrus heeft niks gedaan om Jezus te helpen. Toen Jezus gevangen was genomen deed Petrus zelfs net of hij Jezus helemaal niet kende. Hij heeft Jezus in de steek gelaten. Dat maakt het nog erger.

Ineens hoort Petrus een stem van buiten. De stem van een vrouw. 'Petrus! Petrus! Waar ben je?' Het is de stem van Maria. Maria uit Magdala, die ook altijd met Jezus en Petrus en hun vrienden meeinging.

Petrus droogt zijn tranen. Hij doet snel zijn kleren aan. En dan rent hij naar buiten. Naar Maria. Ze staat met Petrus' vriend Johannes te praten.

'Maria!' zegt Petrus. 'Wat is er aan de hand?'

'Het graf is leeg!' hijgt Maria. Haar gezicht is rood en bezweet. Je kunt zien dat ze zonet heel hard gelopen heeft. 'Het graf van Jezus. Ze hebben Hem eruit gehaald!'

'Wat?' zegt Petrus. 'Wat zeg je nou?' Hij snapt er niks van.

Johannes wijst naar een steen. 'Maria, ga even hier in de schaduw zitten. Neem een slokje water. Haal diep adem. Vertel ons precies wat er gebeurd is.'

'Nou,' zegt Maria. 'Ik werd heel vroeg wakker, vanmorgen. Het was nog donker, maar ik kon niet meer slapen. Ik moest steeds aan Jezus denken. Ik mis Hem zo. En toen ben ik naar het graf toe gegaan. En ... en toen kwam ik bij het graf, en toen zag ik dat het open was. Hoe kan dat nou, dacht ik. En toen keek ik naar binnen, en zag ik dat Jezus er niet meer lag. Zijn lichaam was weg.'

Petrus schudt zijn hoofd. 'Dat kan niet,' zegt hij.

'Ik praat heus geen onzin, hoor!' zegt Maria. 'Ga maar kijken. Dan zie je het zelf. Ze hebben Jezus uit het graf gehaald. En ik weet niet waar ze Hem naartoe hebben gebracht.'

Petrus kijkt naar Johannes. Hij bijt op zijn lip. En dan begint hij te rennen. De straat uit, het marktplein over, de kleine straatjes van Jeruzalem door. Onder de poort van de stad door, dwars door de velden. Naar de tuin waar Jezus begraven is.

Daar is het. Daar is de tuin. Petrus rent hard, maar Johannes rent nog harder. Hij is als eerste bij het graf. Hij kijkt naar binnen.

‘En?’ zegt Petrus hijgend. Hij veegt het zweet uit zijn ogen.

‘Hij ligt er nog hoor,’ zegt Johannes. ‘Kijk zelf maar.’

Petrus haalt diep adem. En dan loopt hij heel langzaam het graf binnen. Zijn hart bonkt in zijn keel. Het is donker, hier in het graf. Maar je kunt de witte doeken zien. De doeken die een paar mannen om Jezus heen hebben gewikkeld, voor ze Hem in het graf legden.

Maar wat is dat? De doeken die om Jezus’ hoofd zaten, liggen op een andere plek. Ze zijn netjes opgerold. Dat is vreemd. Petrus komt nog dichterbij. En dan ziet hij het. De doeken die ze om het lichaam van Jezus hebben gedaan zijn er nog, maar Jezus ligt er niet meer in. Het lijkt wel een cocon waaruit een vlinder ontsnapt is.

‘Johannes!’ roept Petrus. ‘Kom kijken!’

Johannes stapt het graf binnen. Hij kijkt naar de doeken, waar Jezus niet meer in ligt. Er komt een diepe rimpel in zijn voorhoofd. Maar dan ineens beginnen zijn ogen te stralen. ‘Wacht even ...’ zegt Johannes langzaam. ‘Maar dat betekent ...’

‘Wat?’ zegt Petrus. ‘Dat betekent dat iemand het lichaam van Jezus gestolen heeft?’

‘Nee!’ roept Johannes. Hij pakt Petrus bij zijn schouders en omhelst hem. ‘Dat betekent dat Jezus is opgestaan uit de dood! Dat Hij weer leeft. Precies zoals Hij vorige week tegen ons gezegd heeft! Dat is goed nieuws, Petrus! Dit moeten we aan iedereen vertellen.’

Petrus knijpt zijn ogen een stukje dicht. Hij kijkt nog één keer naar de witte doeken, die de vorm van een lichaam hebben. Maar waar Jezus niet meer in ligt. En dan loopt hij langzaam het graf uit. Hij begrijpt er helemaal niks van. Wat is er aan de hand?